

A Atkrišana:

❖ Ārona vājums (2.Mozus 32:1-5)

- Lai gan ebreju valodā vārds elohim ir "dievs" daudzskaitlī, tas parasti tiek lietots, lai apzīmētu vienu Dievu: "Es Esmu Tas Kungs, tavs Dievs [*elohim*], kas tevi izvedis no Ēģiptes zemes" (2.Moz.20:2).
- Mozus prombūtnes laikā ļaudis lūdza Āronu, lai viņš izveidotu viņiem redzamu *elohim*, kuru viņi varētu pielūgt (2.Moz.32:1). Viņi drīz vien bija aizmirsuši baušļus, ko bija saņēmuši, un apņemšanos, ko bija solījuši, ka tos ievēros (2. Moz. 24:7).
- Ārona sākotnējā vilcināšanās, mēģinot vienoties ar tautu (2.Moz.32:2), noveda viņu pie tā, ka viņš nevis aizliedza, bet gan vadīja pie atkrišanas.
- Tā vietā, lai atgādinātu viņiem par elkus izfatavošanas aizliegumu, Ārons uztaisīja viņiem zelta teļu un paziņoja: "Lūk, jūsu dievs [*elohim*], kas jūs izveda no Ēģiptes" (2.Moz.32:4).

❖ Elkdievība un ļaunums (2.Mozus 32:6)

- Izgatavojot elku teļa formā, Israēls pazemoja Visuvareno Dievu līdz dzīvnieka tēlam, pielūdza elkus, nevis Radītāju (Rom.1:23).
- Viņi domāja, ka veidota statuja spēs viņus vadīt - iespējams, viņi pat domāja, ka pats *elohim* ir darinājis sev teļu! (2.Moz.32:24).
- Patiesībā viņi pārgāja no Dieva pielūgsmes uz dēmonu pielūgsmi (5.Moz.32:17). Pielūdzot Dievu, viņi morāli pieauga, jo kļuva līdzīgi Dievam.
- Pielūdzot dēmonus, viņi sāka pazemot sevi, jo kļuva līdzīgi dēmoniem, kurus pielūdza.
- Ja neatdodam savu sirdi Radītājam, bet kalpojam kādam elkam (un tādu ir daudz), agri vai vēlā tas novedīs pie morālas degradācijas.

❖ Elkdievības korumpētība (2.Mozus 32:7-8)

- Pielūgt tēlu (pat ja tēls attēlotu pašu Dievu, Kristu vai Viņa svētos) nozīmē nepaklausīt Dieva likumam (2.Moz.20:3-6) tā nonāk grēkā un samaitātībā.
- Kas ir 21. gadsimta elkdievība? Elkdievība ir pielūgsmes veids, kas aizstāj Dievu. Elks ir jebkas, kas mūsu iztēli, simpātijas, laiku un prātu piesaista vairāk nekā Dievam. Tas degradē mūsu domāšanu.
- Kādus elkus mēs pielūdzam? Jūs varat izveidot savu sarakstu. Daži ieteikumi: lepnums, nauda, vara, sekss, ēdiens, darbs, sociālie tīkli...
- Kas ir saistīts ar šo elku pielūgšanu? Mūsu personība, domāšanas veids, jūtas un pat sociālā dzīve tiek pārveidota. Mēs nomainām autentiskas attiecības ar Dievu pret tukšām un bezjēdzīgām tieksmēm un attiecībām, kas mūs nevar glābt.

B Aizlūgšana:

❖ "Dieva taisnās dusmas!" (2.Mozus 32:9-29)

- Dievs sacīja Mozum: "Tava tauta, ko [TU] izvedi no Ēģiptes zemes, ir kļuvusi samaitāta" (2.Moz.32:7).
- Mozus pamatoti reaģēja: "Tā nav mana tauta, bet Tava; ne es tos izvedu, bet Tu" (2.Moz.32:11). Dievs prasīja Mozum, lai ļauj iznīcināt Israēli (2.Moz.32:10), bet Mozus lūdza apžēlot viņus.
- Dieva dusmas bija taisnīgas. Mozus zināja, ka "žēlsirdība uzvar tiesu" (Jņ.2:13). Pēc aizlūgšanas par Israēla tautu, viņā radās pārliecība, ka Dievs ir norimis no Davām dūsmām. Tad viņš (dusmīgs) nonāca no kalna (2.Moz.32:12-15). Redzot šo atkrišanu, viņš sasita derības simbolu - akmens plāksnes (2.Moz.32:19).
- Uzklusījis brāļa vājos attaisnojumus, Mozus rīkojās ar spēku, lai apturētu atkrišanu (2.Moz.32:20-28).

❖ "Izdzēs mani no grāmatas ko Tu esi rakstījis!" (2.Mozus 32:30-32)

- Ar savu pirmo aizlūgumu Mozus novērsa tautas iznīcināšanu. Taču bija skaidrs, ka pēc šī grēka Dievs nevarēja turpināt svētīt tautu. Viņš nolēma aizlūgt otrreiz (2.Moz.32:30).
- Mozus bija gatavs zaudēt savu pestīšanu, ja šai tautai netiks piedots (2.Moz.32:31-32). Tā nebija parasta piedošana, ko lūdza Mozus, jo viņš nelietoja parasto ebreju valodas vārdu "piedot". Viņš lūdza, lai Dievs "uzņemas" tautas grēku.
- Tas nozīmēja, ka Dievs grēku padarīs par Savu un uzņems to, samaksājot par to ar Savu nāvi (Jes.53:6; Rom.6:23). Tieši to Jēzus izdarīja pie krusta. Viņš uz Sevi uzņēmas mūsu grēkus, uni mira nāvē, ko mēs bijām pelnījuši (1.Pēt.2:24).